

4η ενότητα: Το σχολείο στο χρόνο - Νεοελληνική Γλώσσα Β΄ Γυμνασίου

Τα θλιμμένα παιδιά της τηλεεκπαίδευσης

Η τηλεεκπαίδευση, αναγκαία την περίοδο της πανδημίας, έχει, όπως όλα, ένθερμους οπαδούς και ορκισμένους εχθρούς. Κάποια παιδιά λατρεύουν τη δυνατότητα που τους δίνεται να μαθαίνουν από το σπίτι και την προτιμούν από τη φυσική παρουσία στη σχολική αίθουσα. Για άλλα, η τηλεεκπαίδευση αποτελεί ολοκληρωτική καταστροφή. Η μοναχική παραμονή τους, επί ώρες, μπροστά στην οθόνη, τους προκαλεί ψυχικό, διανοητικό, ακόμα και σωματικό πόνο.

Πολλά παιδιά σχολικής ηλικίας, εξαιτίας των εξελίξεων, χάνουν την όρεξή τους για φαγητό, παραπονιούνται για πόνους στη μέση και ερεθισμό στα μάτια και σταδιακά εμφανίζουν συμπτώματα κλινικής κατάθλιψης. Οι ειδικοί τονίζουν ότι αυτό δεν είναι διόλου απροσδόκητο, επισημαίνοντας ότι η κατάσταση θα επιδεινώνεται όσο τα σχολικά συγκροτήματα παραμένουν κλειστά.

«Η πίεση στα παιδιά είναι τεράστια», εξηγεί ο Μάθιου Μπίελ, επικεφαλής του τμήματος παιδικής και εφηβικής ψυχιατρικής στην ιατρική σχολή του Πανεπιστημίου Τζόρτζταουν. «Τα επτάχρονα θέλουν αναγνώριση όταν σηκώνουν το χέρι στην τάξη, κάτι που δεν είναι εφικτό μέσω Zoom. Θέλουν να μπορούν να σχολιάσουν, να αστερευθούν με τους συμμαθητές τους και τίποτα από αυτά δεν επιτρέπεται. Το παιδί θέλει να σηκωθεί και να κινηθεί στον χώρο, όμως και αυτό είναι αδύνατο, επειδή πρέπει να βλέπουμε στην οθόνη το πρόσωπό τους».

Αυτή η κατάσταση είναι απείρως δυσκολότερη για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες, αναπτυξιακή καθυστέρηση ή κοινωνικές δυσκολίες. Εξίσου δύσκολη είναι για τα παιδιά που απλά αποζητούν τη φιλία και την ηρεμία που τους προσδίδουν όλες οι «μικρές σχολικές τελετουργίες». Τα πιο μικρά παιδιά εκφράζουν τη δυσαρέσκεια και τη λύπη τους, με βίαια ξεσπάσματα και εκρήξεις θυμού. Οι γονείς κάνουν ό,τι μπορούν για να τα καθησυχάσουν, αλλά αδυνατούν να τους δώσουν τη μοναδική απάντηση που αποζητούν: πότε, επιτέλους θα

4η ενότητα: Το σχολείο στο χρόνο - Νεοελληνική Γλώσσα Β΄ Γυμνασίου

τελειώσει η πανδημία. «Έτσι είναι η ζωή σήμερα», υπογραμμίζει ο δρ Μπίελ. «Κανείς δεν μπορεί να πει στα παιδιά πότε θα τελειώσει αυτή η πλήρης ανατροπή της καθημερινότητάς τους. Κανείς, άλλωστε, δεν το γνωρίζει».

Χαρακτηριστικό για τα παιδιά που ζουν την τηλεκπαίδευση είναι το παράδειγμα της Κάρεν Τζέιμς και της επτάχρονης κόρης της, Ολίβια. Στην αρχή της σχολικής χρονιάς, κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια να διατηρήσει τα πράγματα φυσιολογικά, όπως δηλαδή θα συνέβαιναν κάθε προηγούμενη χρονιά. Την πρώτη ημέρα του τηλε-σχολείου την έντυσε με όμορφα ρούχα και τράβηξε την «παραδοσιακή» φωτογραφία. Η Ολίβια, πάντα, την προκαθορισμένη ώρα, βρισκόταν στο «θρανίο» της, στην τραπεζαρία του οικογενειακού σπιτιού. Όσο περνούσε ο χρόνος, όμως, η Κάρεν ανακάλυπτε ότι υπήρχαν κενά που δεν μπορούσε να καλύψει, και συχνά ένιωθε τελείως αβοήθητη, καθώς προσπαθούσε να βοηθήσει την κόρη της και ταυτόχρονα να εκπληρώσει τα δικά της εργασιακά καθήκοντα, επίσης, από το σπίτι.[...] **Πηγή:** <https://www.kathimerini.gr/society/561177115/ta-thlimmena-paidia-tis-tilekpaideysis/> (28/11/2020)

Ερωτήσεις

1 α) Ποια είναι η θέση (άποψη) του/της αρθρογράφου;

β) Για ποιον λόγο γράφει το κείμενο;

γ) Με ποια επιχειρήματα στηρίζει τη θέση του/της;

2 α) Να δείξετε τη νοηματική σχέση που έχει ο τίτλος με το κείμενο.

β) Έχετε να προτείνετε έναν άλλον τίτλο;

3) Να σχολιάσετε την εικόνα του άρθρου. Να καταγράψετε σκέψεις και σχόλια που σας έρχονται στο μυαλό. Στην καταγραφή των απόψεων να λάβετε υπόψη και τη δική σας εμπειρία από την τηλεκπαίδευση (**ομαδική εργασία-καταιγισμός ιδεών**)

4) Σε πολλά άρθρα του διαδικτύου δίνεται η δυνατότητα στους αναγνώστες/στις αναγνώστριες να τα σχολιάσουν. Θα ήθελα και εσείς σε ένα σύντομο κείμενο να γράψετε τη δική σας θέση. Σκεφτείτε ότι συνομιλείτε/απαντάτε στον/στην αρθρογράφο.

5) «*Η τηλεκπαίδευση, αναγκαία την περίοδο της πανδημίας*»: Θα με ενδιέφεραν πολύ οι σκέψεις σας/προτάσεις σας για ένα μοντέλο τηλεκπαίδευσης που εσείς θεωρείτε ιδανικό (καταγραφή προτάσεων).